

அன்பின் உருவப்படம்

ஓய்வுநாள் விற்பகல்

இவ்வார ஆராய்ச்சிக்கு: 1கொரி 13; மத் 24:12; கலா 5:22,23; 1தீமோ 1:14; 1யோவான் 4:8.

மனனவசனம்: இப்பொழுது விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு இம்மூன்றும் நிலைத்திருக்கிறது; இவைகளில் அன்பே பெரியது. 1கொரிந்தியர் 13:13.

அன்பினால் எல்லாவற்றையும் வெல்லமுடியும். அதனால்தான் பவுல் அன்பைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசினார். புதிய ஏற்பாட்டில் அன்பைச் சுட்டிக் காட்டப் பயன்படுத்தப்படும் ‘அகாபே’ என்கிற கிரேக்கச் சொல்லின் குடும்பச் சொற்கள், அவரது நிருபங்களில் 135 க்கும் மேற்பட்ட முறை இடம்பெற்றுள்ளன. புதிய ஏற்பாட்டில் அந்தச் சொல் வரும் மொத்த எண்ணிக்கையில் இது கிட்டத்தட்ட பாதிமாகும். கொரிந்து சபைக்கு பவுல் எழுதிய நிருபங்களின் மையக் கருத்துபற்றி நிச்சயமாக இது ஓர் உண்மையை உணர்த்தவேண்டும்.

புதிய ஏற்பாட்டில் அன்பைப்பற்றிப் பேசுகிற பகுதிகள் பல உள்ளன. ரோமர் 8:35-39; 1கொரி 2:9;8:3; கலா 2:20; கொலோ 1:13; 1தெச 3:12; மேலும் பல. ஆனால் எதையும் 1கொரி 13 ஆம் அதிகாரத்திற்கு இணையாக ஒப்பிட முடியாது.

அன்பு இல்லையேல் எதற்கும், ஏன் ஆவிக்குரிய வரங்களுக்கும் கூட எந்த மதிப்பும் இல்லை என்பதை கடந்த வாரம் பார்த்தோம். இந்த வாரம், 1கொரிந்தியர் 13 ஆம் அதிகாரத்தையும், அதிலுள்ள அன்பின் அற்புத உருவத்தையும் இன்னும் ஆழமாகப் பார்க்கப்போகிறோம்.

அன்பு என்பது வெறுமனே ஓர் உணர்ச்சி அல்ல; அது ஒரு மனப்பான்மை. அந்த மனப்பான்மை நம் வாழ்வில், செயல்களில், வார்த்தைகளில் வெளிப்பட வேண்டும்; இல்லையேல், அதற்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை. அதுபற்றிப் பார்ப்போம்.

அன்பு என்றால் என்ன? அது என்ன செய்கிறது? இது இயேசுவின் வாழ்வில் முழுமையாக வெளிப்பட்டுள்ளது.

2026, ஆகஸ்ட் 18 வகுப்புக்காகப் படிக்கவேண்டிய பாடம்

அன்பு அத்தியாவசியம்

அன்பின் மையக்கருத்து என்னவென 1கொரி 13 இலிருந்து கடந்த வாரம் சுருக்கமாகப் பார்த்தோம். பவுல் அங்குச் சொல்பவற்றை இன்னும் ஆழமாக ஆராயவேண்டும்.

1கொரி இல், அன்பைப்பற்றி பவுல் சொல்வதைச் சுருக்கமாகக் கூறுங்கள்.

அந்நிய பாவைகள், தீர்க்கதரிசனம், அறிவு, விசுவாசம், அன்னதானம் பண்ணுதல் ஆகியவை பயனற்றவை என்று பவுல் கூறவில்லை. 1கொரி 13:1,2,3. அவை அன்பினால் செய்யப்படாதபோது பயனற்றவையாக மாறுகின்றன.

பவுல் இங்கே குறிப்பிடுகின்ற அன்பு, ‘எனக்கு ஸ்ட்ராபெர்ரி பழங்கள் பிடிக்கும்’; ‘நான் என் நண்பர்களை நேசிக்கிறேன்’; ‘நான் என் மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் நேசிக்கிறேன்’ போன்றவற்றில் வெளிப்படுகிற அன்பு அல்ல. திரைப்படங்களில் காட்டப்படும் அன்பைப்பற்றியும் அவர் பேசவில்லை. இந்த வேதப்பகுதி பொதுவாக திருமணப் பிரசங்கங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டாலும்கூட, இது சிற்றின்ப அன்பைப்பற்றியது அல்ல.

இந்த அன்பை வெறும் பாசம், தர்மம், நற்பண்பு, நற்சிந்தனை என்று மட்டும் சுருக்கிவிடமுடியாது. ஆனாலும், அவை அனைத்தும் பெரிய அளவிலோ, சிறிய அளவிலோ ஏதோ ஒரு விதத்தில் இந்த அன்பையே பிரதிபலிக்கின்றன. இந்த அன்பு பரிசுத்த ஆவியானவரால் நமக்கு அருளப்பட்ட ஒரு விசேஷித்த கிருபையாகும். 1கொரி 13 இல் சொல்லப்படுகிற அன்பானது பாசம், தர்மம், நற்பண்பு மற்றும் நற்சிந்தனையுடன் நம்மைச் செயல்படவைக்கிற ஆவியானவரின் தூண்டுதலாகும். இது நம் செயல்கள், உணர்வுகள், எண்ணங்கள் அனைத்தையும் கிறிஸ்துவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் முழுமையாக அர்ப்பணிப்பதாகும்.

மத்தேயு 24:12 இல் இயேசு நமக்குக் கொடுக்கிற எச்சரிக்கை என்ன?

அதனால்தான் ‘அகாபே’ அன்பு மிகவும் அவசியமாக, தேவையாக இருக்கிறது. நம் வீடுகளிலும், சபைகளிலும், அக்கம்பக்கத்தினரிடமும் அந்த அன்பு தணிந்துபோக கிறிஸ்துவின் வல்லமையால் நாம் அனுமதிக்கக்கூடாது. சிலுவையில் நமக்காக மரித்த கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரி நமக்கு இருக்கிறது. இந்த வகையான அன்பிற்கு இதைவிட சிறந்த, வல்லமையான வெளிப்பாடு வேறு என்ன இருக்கமுடியும்? அவர் காண்பித்த அன்பை அதே அளவிற்கு முழுமையாக நம் மால் ஒருபோதும் வெளிப்படுத்தமுடியாது; ஆனாலும்கூட, தேவகிருபையால் நம்மால் இயன்ற அளவிற்கு அதை நம் சொந்த வாழ்க்கையில் வெளிப்படுத்தப் பிரயாசப்படவேண்டும்.

இந்த வகையான அன்பு யாருக்கு அதிகம் தேவைப்பட்டதோ, அவரிடம் இந்த அன்பை வெளிப்படுத்தியிருந்தால், அவரிடம் எப்படிப்பட்ட மிகஆழமான நேர்மறையான தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும்?

அன்பு என்ன செய்யும்

1கொரி 13 இன் மையப்பகுதி 1கொரி 13:4-7. அன்பில் என்ன காணப்படும், என்ன காணப்படாது, அன்பு என்ன செய்யும், என்ன செய்யாது என்பதைக் காட்டுகிறார். ஆவியின் வழி நடத்துதலும், அன்பின் நிறைவுமுள்ள ஒருவர் நடந்துகொள்கிற விதத்தை தொடர்ச்சியான வினைச்சொற்களால் விவரிக்கிறார். அன்பு என்பது வெறும் உணர்வு அல்ல, செயல்களைப் பற்றியது. அன்பு என்ன செய்கிறது?

1. நீடிய சாந்தம் உடையது (மக்ரோதிமியோ): மக்ரோதிமியோ என்றால் சவாலான சூழ்நிலைகளிலும்கூட பொறுமையைக் காட்டுவது. இந்த பொறுமை ஒருவரையொருவர் சகித்துக்கொள்ளும். எபே 4:2.

2. தயவுள்ளது (கிரேஸ்டியோமாய்): க்ரேஸ்டியோமாய் என்கிற சொல் புதிய ஏற்பாட்டில் இங்குமட்டுமே வருகிறது; ஆனால் இதே வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்த பிற சொற்கள் மற்ற இடங்களில் வருகின்றன. பழைய ஏற்பாட்டின் கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பான செப்டுவஜின்ட் பதிப்பில், தேவன் தம் இரக்கத்தால் காட்டுகிற அவரது தயவைக் குறிப்பிட இந்த வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்த சொற்கள் சங்கீதப்புத்தகத்தில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சங் 145:9. அன்பு தயவுள்ளது; எனவே, மற்றவர்களிடமான நம் அன்பானது நம்மீது தேவன் காட்டுகிற இரக்கத்தையும் தயவையும் பிரதிபலிக்கவேண்டும் என்று பவுல் குறிப்பிடுகிறார்.

3. சத்தியத்தில் சந்தோஷப்படுகிறது (சின்கைரோ): சின்கைரோ என்பது மற்றொரு நபருடன் இணைந்து மகிழ்ச்சியைப் பகிர்கிற திறனைக் குறிக்கிறது. லூக் 1:58; 15:6,9; 1கொரி 12:26; பிலி 2:17,18.

4. சகலத்தையும் தாங்குகிறது (ஸ்டெட்கோ): ஸ்டெட்கோ என்கிற சொல்லுக்கு 'மறைப்பது,' அதாவது ஒன்றை இரகசியமாக வைத்திருப்பது அல்லது பாதுகாப்பது என்றும், அல்லது 'சகித்துக்கொண்டு' இயல்பு நிலைக்குத் திரும்புவது என்றும் அர்த்தம் கூறலாம். சகித்துக்கொள்வது என்கிற கருத்து 1கொரி 9:12 இல் தெளிவாகக் காணப்படுவதால் (சமகால மொழிபெயர்ப்பு), இரண்டாவது கருத்தே அதிக சாத்தியமானது.

5. சகலத்தையும் விசுவாசிக்கும் (பிஸ்துவோ): பிஸ்துவோ என்கிற சொல், விசுவாசம் என்கிற அர்த்தமுடைய பிஸ்திஸ் எனும் கிரேக்க வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வந்ததாகும். 1கொரி 13 இன் பின்னணியில், 'சகலத்தையும் விசுவாசிக்கும்' என்பது ஒருவர்மீது சந்தேகம் கொள்ளாமல், அவரிடமுள்ள நன்மையை நம்புவது.

6. சகலத்தையும் நம்பும் (எஸ்பிரேஸோ): புதிய ஏற்பாட்டில், எஸ்பிரேஸோ என்கிற வினைச்சொல், நல்லது நடக்கும் என்கிற எதிர்பார்ப்பைக் குறிக்கிறது.

7. சகலத்தையும் சகிக்கும் (ஹிப்போமெனோ): 1கொரி 13:7 இல் வரும் ஸ்டெட்கோ மற்றும் ஹிப்போமெனோ ஆகிய இரண்டு வினைச்சொற்களும் ஒரே அர்த்தமுடையவை; கடினமான சூழ்நிலைகளுக்கு மத்தியிலும் சகித்துக்கொள்வதைக் குறிக்கின்றன. ஸ்டெட்கோ என்கிற சொல்லை மீண்டும் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதற்கு, இந்த வசனத்தின் இறுதியில் 'ஹிப்போமெனோ' என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். விசுவாசம், நம்பிக்கை இரண்டையும் வலியுறுத்துகிறார். அன்பானது விசுவாசம், நம்பிக்கைமூலம் எல்லாவற்றையும் சகிக்கிறது.

1கொரி 13:4-7; கலா 5:22,23 ஆகிய இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையே காணப்படுகிற பொதுவான கருத்துகள் யாவை? இந்த அன்பை நம் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு வெளிப்படுத்தமுடியும்?

அன்பு எதைச் செய்யாது

பவுல் ஏன் அன்பின் நேர்மறையான தன்மைகளைமட்டும் குறிப்பிடாமல், எதிர்மறையான தன்மைகளையும் குறிப்பிடுகிறார்? 1கொரி 13:4-7.

அன்பு செய்கிற ஏழு காரியங்களை நேற்று நாம் பார்த்தோம்; அன்பு செய்யாத எட்டு காரியங்களை இன்று பார்ப்போம். அன்புக்கு...

1. **பொறாமையில்லை (ஷிலா).** ‘ஷிலா’ என்கிற சொல்லை, ‘முக்கியமான வரங்களை நாடுங்கள் (ஷிலா)’, ‘ஞானவரங்களையும் விரும்புங்கள் (ஷிலா)’, ‘தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல நாடுங்கள் (ஷிலா)’ என்று நேர்மறையான அர்த்தத்திலும் பயன்படுத்தலாம். 1கொரி 12:31; 14:1; 14:39. ஆனால் இங்கு, அப் 7:9 இல் உள்ளது போல, எதிர்மறையான அர்த்தத்தில் வந்துள்ளது. ஆவிக்குரிய வரங்களை வாஞ்சிப்பது நல்லது; ஆனால் வரங்களைப் பெற்ற நபர்கள்மீது பொறாமைப்படுவது தவறானது. இது பிரிவினையை உண்டாக்குகிறது. 1கொரி 3:3.

2. **தன்னைப் புகழாது (பெர்பெரியோமை).** ‘பெர்பெரியோமை’ என்கிற வினைச் சொல் அகந்தையையும், மற்றவர்களிடமிருந்து புகழை எதிர்பார்க்கிற ஆசையையும் குறிக்கிறது. ஆனால், அன்பு சுயநலம் சார்ந்தது அல்ல. இதற்கு அடுத்து வரும் தன்மைகளில் இது இன்னும் தெளிவாகப் புரியும்.

3. **இறுமாப்பாய் இராது (ஃபியூஸியோவோ).** ஃபியூஸியோவோ என்கிற வினைச் சொல், ‘அறிவு இறுமாப்பை உண்டாக்கும், அன்போ பக்திவிருத்தியை உண்டாக்கும்’ என்கிற வசனத்தில் வருகிறது. 1கொரி 8:1. இது தன்னைத்தானே உயர்வாக எண்ணி மதமதப்பாக இருக்கிறதைக் குறிக்கிறது.

4. **அயோக்கியமானதைச் செய்யாது (அஸ்கேமோனியோ).** அஸ்கேமோனியோ என்கிற வினைச்சொல் சமூக, ஒழுக்க நெறிமுறைகளுக்கு மாறாக, அவமரியாதையான, வெட்கக்கேடான, அநாகரீகமான அல்லது முறையற்ற முறையில் செயல்படுவதைக் குறிக்கிறது. கொரிந்து சபையிலிருந்து ‘பலவான்களான’ உறுப்பினர்கள், ‘பலவீனர்களான’ உறுப்பினர்களிடம் காட்டிய அகந்தையான, முரட்டுத்தனமான நடத்தையைத்தான் பவுல் இங்கு குறிப்பிடுகிறார். 1கொரி 4:10; 1கொரி 8.

5. **தற்பொழிவை (உரிமைகளை) நாடாது (ஸீதேயோ).** 1கொரி 10:24 இல் கூறுவதும் இதுவும் ஒன்றுதான்: ‘ஒவ்வொருவனும் தன் உரிமையைத் தேடாமல், பிறனுடைய உரிமைகளைத் தேடக்கடவன் (ஆசிரியரின் மொழிபெயர்ப்பு)’. அன்பு பிறருக்காகத் தன் சொந்த உரிமைகளை விட்டுக்கொடுக்கிறது (பாடம் 5). மற்றவர்களின் நலனைத் தேடும்போது, அனைவரும் நன்மையடைகிறார்கள்.

6. **சினமடையாது (யராக்ஸினோ).** இது, ஒருவர் எளிதில் கோபமடைவதற்கு வழிநடத்துகிற உள்ளார்ந்த உணர்ச்சித் தூண்டுதலைக் குறிக்கிறது. அதாவது, அன்பு குறுகிய மனப்பான்மையுடன் இருக்காது, எளிதில் எரிச்சலடையாது.

7. **மற்றவர்கள் தனக்குச் செய்த பிழைகளை நினைவில் வைக்காது (லோகிஸோமை).** இந்த வினைச்சொல் இங்கே கணக்கு வைக்கிற அர்த்தத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, அன்பு மற்றவர்கள் செய்த தீமைகளைக் கணக்கில் வைப்பதில்லை. அதாவது, அன்பு மன்னிக்கிறது.

8. **அநியாயத்தில் சந்தோஷப்படாது (கைரோ).** அன்பு மற்றவர்களின் தவறுகளைக் கணக்கு வைக்காது மட்டுமல்லாமல், அவற்றில் மகிழ்ச்சியடைவதும் இல்லை. நாம் மற்றவர்களை உண்மையாக நேசிக்கும்போது, அவர்களுடைய தவறுகளைப் பார்த்து சந்தோஷப்படமாட்டோம்; அவர்களுக்கு உதவ முயற்சிப்போம்.

இயேசுகுறித்த சித்திரிப்பு

1கொரி 13:4-7 ஐ வாசித்ததும், அன்பின் அந்தத் தன்மைகள் நம்மிடம் காணப்படுவதில்லை என்று நாம் சோர்வடையலாம். இயேசுவை மனதில் வைத்து 1கொரி 13 ஐ பவுல் எழுதியிருக்கவேண்டும். கிறிஸ்து ஒருவரே அன்பின் இந்த அனைத்துத் தன்மைகளையும் பரிபூரணமாக வெளிப்படுத்தினார். எனவே, இறுதியில், பவுல் சித்திரிக்கிற அன்பு இயேசுகுறித்த ஒரு சித்திரிப்பு ஆகும்.

பின்வரும் வேதபகுதிகளிலிருந்து அன்பைப்பற்றி என்ன கற்றுக்கொள்ளலாம்? யோவான் 13:1,34; 15:9,12; 1தீமோ 1:14; 2தீமோ 1:7, 13; 1யோவான் 3:16; 4:7-12, 19-21.

தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார். 1யோவான் 4:8. அவர் தமது ஒரே பேறான குமாரனையே கொடுக்கிற அளவுக்கு நம்மை மிகவும் நேசித்தார். யோவான் 3:16. இந்த அன்பின் முழுமையான வெளிப்பாடு இயேசு. எபி 1:3. அன்பு தன்னை வெளிப்படுத்துகிற விதத்தை அறிய விரும்பினால், இயேசுவை உற்றுநோக்கவேண்டும். புதிய ஏற்பாட்டில் இயேசு சித்திரிக்கப்படுகிற விதத்தைக் கூர்ந்து கவனித்தால், 1கொரி 13 இல் சொல்லப்படும் அன்பின் நேர்மறையான தன்மைகள் அனைத்தும் அவரில் காணப்படும்.

இயேசு நீடிய சாந்தமுள்ளவர். 'அப்படியிருந்தும், நித்திய ஜீவனை அடையும்படி இனிமேல் இயேசுகிறிஸ்துவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருப்பவர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தம் உண்டாகும்பொருட்டுப் பிரதான பாவியாகிய என்னிடத்தில் அவர் எல்லா நீடிய பொறுமையையும் ந்மாக்கரோதூமியாசி காண்பிக்கும்படிக்கு இரக்கம்பெற்றேன்'. 1தீமோ 1:16.

இயேசு தயவுள்ளவர். 'கர்த்தர் தயவுள்ளவர்'. 1பேதுரு 2:1. 'கர்த்தர்' என்பது இங்கு இயேசுவைக் குறிக்கிறது. 'தயவுள்ளவர்' என்கிற பதத்திற்கான கிரேக்க வார்த்தை, **க்ரேஸ்தோஸ்**. இது 1கொரி 13:4 இல் வரும் தயவுள்ளவர் என்கிற பதத்தின் க்ரேஸ்தியூவோமை என்கிற வினைச்சொல்லுக்கான அதே வேர்ச்சொல்லில் இருந்து வந்ததாகும்.

இயேசு சத்தியத்தில் சந்தோஷப்படுகிறார். இயேசு பிதாவின் சித்தத்தின்படி செய்த போதும், தம்மீது பிதா வைத்திருந்த அன்பை உணர்ந்தபோதும் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தார். யோவான் 15:9-11; 17:12-14. இயேசு சகலத்தையும் தாங்குகிறார்/சகிக்கிறார். இயேசு 'சிலுவையைச் சகித்தார். தமக்கு விரோதமாய்ப் பாவிகளால் செய்யப்பட்ட இவ்விதமான விபரீதங்களைச் சகித்தார்.' எபிரெயர் 12:2,3. இயேசுவைப்போல வேறு யாரும் இவ்வளவு துன்பங்களைச் சகித்ததில்லை. பிலி 2:8. தமக்கு முன்னிருந்த சந்தோஷத்தின் பொருட்டே அவர் இதைச் செய்தார்!

இயேசு அனைத்தையும் நம்புகிறார். பவுலின் மனமாற்றம் உண்மையானதா என்று அன்னியா சந்தேகித்தபோது 'அவன் நான் தெரிந்துகொண்ட பாத்திரமாயிருக்கிறான்' என்று இயேசு சொன்னார். அப் 9:13-15. இயேசு மனிதர்களை அவர்கள் இப்போது இருக்கிற நிலையின்படி பார்க்காமல், தம்முடைய வல்லமையால் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் எப்படி மாறுவார்கள் என்பதைப் பார்த்து நம்புகிறார்.

உண்மையான அன்பு என்னவென்பதை, இயேசு வேறு எந்த வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார்?

விசுவாசம், நம்பிக்கை, அன்பு

அன்பு என்பது நீடிய சாந்தம், தயவு, சந்தோஷம், மீள்திறன், விசுவாசம், நம்பிக்கை, சகிப்புத்தன்மை, விடாமுயற்சி என்று பார்த்தோம். இயேசுவிடம் இந்தத் தன்மைகள் அனைத்தையும் கண்டபிறகு, அடுத்ததாக அவரைப் பின்பற்றவேண்டும். அதைத்தான் கொரிந்தியர்களிடம் பவுல் எதிர்பார்த்தார். ஆனாலும், அன்பின் எட்டு எதிர்மறைப் பண்புகளில் உள்ள ‘செய்யாது’ என்கிற பதத்தை நீக்கிவிட்டால், ‘கொரிந்தியர்கள் தங்கள் சபைக்குள் நடந்துகொண்ட விதம் பற்றிய துல்லியமான விவரிப்பைப் பெறலாம்: பொறாமை, வீண்புகழ்ச்சி, இறுமாப்பு, அயோக்கியம், சுயநலம், எளிதில் எரிச்சலடைதல், பிறர் செய்கிற தவறுகளைக் கவனித்தல் போன்றவைக் காணப்பட்டன. கொரிந்து சபையின் சூழ்நிலைக்கு ஏற்றவாறு பவுல் இங்கு வினைச்சொற்களைப் பயன்படுத்துகிறார்’.¹

அன்பு எதைச் செய்யும், எதைச் செய்யாது என்பதை விவரித்த பிறகு, உண்மையான அன்பைக் காட்டும்படி ஊக்குவிக்கிற வகையில், அன்பின் அழியாதன்மையை வலியுறுத்தி இந்தப் பகுதியை முடிக்கிறார்.

ஒருநாள், தீர்க்கதரிசனங்கள் தேவைப்படாமல் போகும்; நாம் ஒரே ஒரு மொழியைமட்டுமே பேசுவோம்; குறைபாடுள்ள மனித அறிவு மறைந்து, தேவனைப்பற்றிய புத்தம் புதிய அறிவைப் பெறுவோம். 1கொரி 13:12. ஆவியின் வரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட நோக்கம் நிறைவேறும்போது அவை முடிவுக்கு வரும். 1கொரி 13:10. ஆனால், ‘அன்பு ஒருக்காலும் ஒழியாது!’ 1கொரி 13:8.

அதேபோல, கிறிஸ்து திரும்ப வரும்போது, விசுவாசமானது தரிசித்தலாக மாறும். 2கொரி 5:6. மேலும் நாம் நீண்டகாலமாக எதிர்பார்த்திருந்த காரியம் நிஜமாகும். ரோமர் 8:24. நம் திரித்துவ தேவனின் சபாவத்திற்கு ஓர் அடையாளமாக அன்பு நிலைத்திருக்கும். விசுவாசமும் நம்பிக்கையும் கூட ஒருவிதத்தில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். விசுவாசமானது இரட்சிப்பின் அனுபவமாகவும், நம்பிக்கையானது புதிய பூமியில் புதிய ஆனந்தத்தையும் அறிவையும் பெறுவதற்கான வாஞ்சையாகவும் எதிர்பார்ப்பாகவும் மீட்கப்பட்டவர்களின் அனுபவத்தில் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். ரோமர் 4:3. எனினும் அன்பு, அதாவது தேவனுடைய அன்பு, நித்தியத்திற்கும் மேலோங்கி நிற்கும்.

மிகவிரைவில், நாம் நம்முடைய கர்த்தரை முகம்முகமாகத் தரிசிப்போம். 1கொரி 13:12. அந்த நாள் வரும் வரை, நம் வாழ்க்கையில் விசுவாசம், நம்பிக்கை மற்றும் அன்பு ஆகிய மூன்று நந்தன்மைகளும் காணப்படவேண்டும்; இந்த மூன்றும் சேர்ந்ததுதான், பரிசுத்த ஆவியானவர் மூலமாக உருவாகிற கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை. அதனால்தான் கிறிஸ்தவர்களிடம் இது காணப்படவேண்டும். ரோமர் 5:1-5; கலா 5:5,6; எபே 1:15,18; 4:1-5. ஆனாலும், அன்பு எல்லாவற்றிலும் பெரியது; எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தேவனுடைய சபாவத்தை விவரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரே நற்பண்பு இது மட்டுமே. 1யோவான் 4:8.

‘தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்’ என்பதன் உண்மையான அர்த்தம் என்ன? இந்தக் கருத்தை ஓரளவுக்குமட்டுமே புரிந்துகொள்ள முடிந்தாலும், இந்த வாக்கியம் நமக்கு ஏன் ஒரு சிறந்த நற்செய்தி?

¹ Verlyn D. Verbrugge, “1 Corinthians,” in The Expositor’s Bible Commentary: Romans–Galatians, revised edition (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2008), p. 372.

மேலும் படிக்க:

‘ஒருவரது விசுவாசப் பிரகடனம் எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், அவரது இருதயம் தேவன்மீதும் சகமனிதர்களீதும் உள்ள அன்பினால் நிறைந்திருக்கவில்லை என்றால், அவர் கிறிஸ்துவின் உண்மையான சீடர் அல்ல. அவர் அதிக விசுவாசமுடையவராக, அற்புதங்களைச் செய்கிற வல்லமையைப் பெற்றிருந்தாலும், அன்பு இல்லையேல் அவரது விசுவாசம் பயனற்றதாக இருக்கும். அவர் தாராள குணத்தைக் காண்பிக்கலாம்; ஆனால் உண்மையான அன்பின், வேறு ஏதேனும் நோக்கத்திற்காக தன் சொத்துக்களையெல்லாம் ஏழைகளுக்கு உணவளிக்கக் கொடுத்தாலும், அந்தச் செயல் அவரை தேவனுடைய தயவுக்குப் பாத்திரமாக்காது. வைராக்கியத்தோடு இரத்தசாட்சியாக மரித்தாலும்கூட, அன்பினால் தூண்டப்பட்டு அதைச் செய்யவில்லை எனில், அவர் மாயையான நம்பிக்கையுடைய ஆர்வலராகவோ, முன்னேற்றத் துடிப்புள்ள போலி வேடதாரிகவோதான் தேவனால் கருதப்படுவார்’.¹

‘நம்மிடம் பிரசங்கங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. மிகமுக்கியத் தேவை: அழிந்துபோகும் ஆத்துமாக்கள்மீது காட்டுகிற அன்பாகும்; அது தேவனுடைய சிங்காசனத்திலிருந்து பெருக்கெடுத்து வருகிற அன்பாகும். உண்மையான கிறிஸ்தவம் ஒரு மனிதனின் ஒட்டுமொத்த அம்சங்களிலும் அன்பைப் பரவச்செய்கிறது. அது மனிதனின் மூளை, இருதயம், உதவுகிற கரங்கள் மற்றும் கால்கள் என ஒவ்வொரு முக்கியப் பகுதியையும் தொட்டு, அவர்கள் எங்கு நிற்க தேவன் விரும்புகிறாரோ அங்கு உறுதியாக நிற்கச் செய்கிறது; அப்போது முடவர்கள் வழிதவறிப் போகாதபடிக்கு, தங்கள் வழிகளை அவர்கள் கோணலாக்காமல் இருப்பார்கள். அழிந்துபோகும் ஆத்துமாக்கள்மீது கிறிஸ்துவுக்குள்ள மிகத்தீவிரமான பற்றி யொகிற அன்பே ஒட்டுமொத்த கிறிஸ்தவ அமைப்பின் ஜீவநாடியாக இருக்கிறது’.² ‘கிறிஸ்துவின் இருதயத்திலிருந்து பெருக்கெடுத்து வருகிற அன்புமட்டுமே குணமாக்கமுடியும். மரத்தில் சாறுபாய்வதுபோல அல்லது உடலில் இரத்தம் ஓடுவதுபோல, யாருடைய இருதயத்தில் அந்த அன்புபாய்கிறதோ அவர்மட்டுமே காயப்பட்ட ஆத்துமாவுக்குணப்படுத்தமுடியும்’.³

¹ Ellen G. White, The Acts of the Apostles, pp. 318, 319.

² Ellen G. White, Lift Him Up, p. 134.

³ Ellen G. White, Education, p. 114.

கலந்துரையாடக் கேள்விகள்

- 1 அன்பின் நேர்மறையான பண்புகளை எல்லாம் பவுல் பட்டியலிட்டு விட்டாரா? இந்தப் பட்டியலில் வேறு எதையெல்லாம் சேர்ப்பீர்கள்?
- 2 1கொரி 14:1 இல், ‘அன்பை நாடுங்கள்’ என்ற கட்டளையின்மூலம் பவுல் குறிப்பிடுவது என்ன? 1கொரி 13:4-7 ல் அவர் சொல்வதற்கும் இதற்கும் என்ன தொடர்பு இருக்கிறது?
- 3 உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் அன்பின் எந்தத் தன்மையை நீங்கள் அதிகம் செயல்படுத்தவேண்டும்? உங்கள் உள்ளூர் சபையில் எந்தத் தன்மைகள் மிகவும் அவசியமாக உள்ளன? தீர்க்கதரிசனம், அந்நிய பாஷைகள், அறிவு போன்ற வரங்களோடு அன்பை பவுல் ஏன் ஒப்பிடுகிறார்? 1கொரி 13:8.
- 4 கொரிந்து சபையினர் மத்தியில் காணப்பட்ட ஒற்றுமையின்மைக்கு அன்பே தீர்வு என்று பவுல் சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஏன்? இது இன்று நம்முடைய சபைகளுக்கு எவ்வாறு பொருந்தும்?

தலைமை அதிகாரியை சந்தித்தல்

ஆசிரியர், கதாபாத்திரங்கள் மற்றும் கீடத்தின் பெயர்கள் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றன

அன்று காலையில் வழக்கத்தைவிட மிகநீண்டநேரம் ஜெபித்தேன். பெயர் குறிப்பிட விரும்பாத ஒரு நாட்டில், குடியுரிமை பெற விண்ணப்பிப்பதில் பல சிரமங்களை எதிர்கொண்டோம். பிறகு, உடனடியாக குடிவரவு அலுவலகத்திற்குச் சென்றால் ஆறுமாத காலதற்காலிக குடியுரிமை அட்டைக்கு விண்ணப்பிக்க வாய்ப்பு இருப்பதாகக் எனக்கும் என் மனைவிக்கும் கூறப்பட்டது. மிகவும் சிக்கலான நிலையில் இருந்தோம். எனது மனைவியின் பாஸ்போர்ட்டில் இருந்த ஒரு தொழில்நுட்பக் கோளாறு பிழையால், குடியுரிமைக்கான கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட வாய்ப்பிருந்தது. அந்த நாட்டில் நாங்கள் தங்குவதே ஆபத்தாக இருந்தது. தேவன் நேரடியாகத் தலைபிட்டால் ஒழிய, வேறு எவரும் உதவிசெய்யமுடியாத நிலையில் இருந்தோம்.

குடிவரவு அலுவலகத்தில், அனைத்து படிவங்களையும் கவனமாகப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு மிகவும் பதற்றத்துடன் காத்திருந்தோம். இறுதியாக அழைக்கப்பட்டோம், சாளரத்தின் பின்னாலிருந்த பெண்மணி எனது கோரிக்கையை விரைவாகச் செயல்படுத்தினார், ஆனால் என் மனைவியின் பாஸ்போர்ட்டை கையில் எடுத்ததும் தயங்கினார். நாங்கள் பயந்துபோல, நான் சொன்ன எந்த விளக்கமும் அவருக்கு திருப்தியாக இல்லை. அவர், 'நீங்கள் போய் தலைமை அதிகாரியைப் பாருங்கள்' என்று முணுமுணுத்தபடி எங்களை அனுப்பி வைத்தார்.

இதயம் வேகமாகத் துடிக்க, ஒரு சிறிய ஜெபத்தை ஏறெடுத்தேன். ஒரு நீண்ட நடைபாதையின் முடிவிலிருந்த ஓர் அலுவலகத்திற்கு எங்களை ஒருவர் அழைத்துச் சென்றார்; அங்கே ஒரு பெரிய மேசைக்குப் பின்னால் ஒரு இளைஞர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் புன்னகையுடன், 'நான்தான் தலைமை அதிகாரி' என்றார். அவர் எங்கள் பாஸ்போர்ட்டுகளை வாங்கிக் கொண்டு, தான் ஆங்கிலம் படித்து வருவதாகவும், விரைவில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் பணியாற்ற விரும்புவதாகவும் மகிழ்ச்சியுடன் கூறினார். நாங்கள் அவரிடம் அனுப்பப்பட்ட தற்கால காரணத்தை அவர் கேட்கவே இல்லை.

சில நிமிட ஆவண வேலைகளுக்குப் பிறகு, அவர் எழுந்து நின்று, 'எல்லாம் முடிந்து விட்டது. நாளைக்கு வந்து உங்கள் குடியுரிமை அட்டைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார். ஆச்சரியத்தில் உறைந்தேன்; நிம்மதியாக இருந்தது; பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னை ஏவுவதை உணர்ந்தேன். நான் உடனடியாக ஒரு காகிதத்தில் எனது தொலைபேசி எண்ணை எழுதி அவரிடம் கொடுத்தேன்; ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ள அவர் எப்போது வேண்டுமானாலும் என்னை அழைக்கலாம் என்று கூறினேன்.

அன்று பிற்பகலில், எங்கள் குடியுரிமை அட்டைகளை முன்னதாகவே ஆயத்தம் செய்து விட்டதாகவும், அவற்றை வாங்கிச் செல்லுமாறும் எனக்குச் செய்தி அனுப்பினார். ஏமாற்றமும் கவலையையும் மாறி, இப்போது பெரும் வியப்பு வந்தது. தேவன் எங்களுக்கு எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் பாதையைச் சீராக்கிக் கொடுத்தார்! அதுமட்டுமல்லாமல், எங்கள் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதைக் காட்டிலும் மேலான ஒன்று அவரது திட்டத்தில் இருந்ததை விரைவில் புரிந்துகொண்டோம்.

நானும் அந்தத் தளபதியும் தொடர்ந்து தொடர்பில் இருக்கிறோம். அடிக்கடி பேசுகிறோம், பலமுறை நேரில் சந்தித்தும் இருக்கிறோம். வாழ்க்கை மற்றும் விழுமியங்கள் பற்றிப் பேசிக்கொள்கிறோம். அவரது ஆங்கில அறிவு வளருவதோடு கூட, எங்கள் நட்பும் வளர்கிறது, தேவன் எனக்கு முன்பாக பல வாய்ப்புகளையும் திறந்து வைக்கிறார்.